

Cuvântul care zidește

FOAIA DUMINICALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”

Anul IV Nr. 44 (193) - 2 noiembrie 2014

DUMINICA A 22-A DUPĂ RUSALII

Bogatul nemilostiv

SF. MC. ACHDIN, PIGASIE, AFTONIE,
ELPIDIFOR ȘI ANEMPODIST

Și a murit săracul și a fost dus de către îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul și a fost înmormântat. Și în iad, ridicându-și ochii, fiind în chinuri, el a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui. Și el, strigând, a zis: Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și ude vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci mă chinuiesc cumplit în această văpaie. Dar Avraam a zis: Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune ale tale în viața ta, și Lazăr, asemenea, pe cele rele; iar acum, aici, el se mângâie, iar tu te chinuiești. Și peste toate acestea, între noi și voi s-a întărit prăpastie mare, ca cei care voiesc să treacă de aici la voi să nu poată, nici de acolo să treacă la noi.

Iar el a zis: Rogu-te dar, Părinte, să-l trimiți în casa Tatălui meu. Căci am cinci frați, să le spună lor acestea, ca să nu vină și ei în acest loc de chin. Și i-a zis Avraam: Au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei. Iar el a zis: Nu, părinte Avraame, ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi. Și i-a zis Avraam: Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva dintre morți.” (Luca 16, 19-31)

Ce se întâmplă dincolo? Ce este dincolo? Care sunt dincolo consecințele faptelor de aici? Ce aflăm? Mântuitorul ni-l arată pe bogat în iad. O răsturnare totală. Bogatul, care fusese în rai pe pământ, a ajuns dincolo în situația lui Lazăr, pentru care iadul fusese pe pământ, iar Lazăr a ajuns în rai.

Și o situație nouă: bogatul care niciodată, cât fusese pe pământ, nu se rugase de nimeni, ci doar poruncise, și nu se gândise să se roage nici lui Dumnezeu, de data aceasta se roagă. Și zice: „Părinte Avraame!” Iată o rugăciune adresată direct lui Avraam, de care acum își aduce aminte și-l recunoaște de „părinte”, deci drept cineva mai mare ca el, de care are nevoie, cum nu avusese pe pământ. Și ce spune în rugăciunea lui? „Părinte Avraame, milostivește-te spre mine și

MOARTEA ESTE DOAR TRECERE

trimite pe Lazăr ca să-și întingă vârful degetului în apă, și să-mi răcorească limba, că mă chinuiesc în văpaia aceasta”.

Temei pentru rugăciunea către sfinți

Iată-l deci pe bogatul nemilostiv descoperind rugăciunea. Dar mai aflăm ceva de aici, care ne va servi când va trebui să răspundem la o anumită întrebare. Bogatul îl cunoștea pe Lazăr. I-a zis pe nume. Îl văzuse la poarta sa. Nu se va putea apăra că nu l-a cunoscut. Cât despre descoperirea rugăciunii, își va da seama de îndată că o făcea acum prea tarziu, fiindcă Avraam îi răspunde: Nu se mai poate. Nu-ți mai pot satisface cererea: „între noi și voi s-a așezat prăpastie mare”. Adică s-au pecetluit definitiv niște bariere. Era ca și cum i-ar fi spus: Aici nu se mai poate schimba nimic. Lazăr, chiar dacă ar vrea, nu te poate ajuta. Între locul unde este el și locul unde ești tu, nu există punte de trecere. Puntea a rămas în urmă, pe pământ. Cine n-a apucat s-o treacă pe pământ spre rai,

în lumea de aici, acum nu mai poate fi ajutat de nimeni. Tu nu mai poți fi ajutat nici de Lazăr, nici de mine.

Aș vrea să fac o paranteză în legătura cu rugăciunea bogatului către Avraam. Puțini observă că avem în aceasta dovada rugăciunilor de mijlocire către sfinți, chiar către cei din Vechiul Testament. Cei care contestă rugăciunile și mijlocirile sfinților nu știu să citească așa cum trebuie Scriptura. Dar s-ar putea obiecta: Da, dar Avraam spune că nu poate face nimic. Nici el, nici Lazăr. Deci rugăciunile către sfinți ar fi în cel mai bun caz inutile, dacă nu o blasfemie, pentru că în loc să ne rugăm lui Dumnezeu, ne rugăm unora care sunt oameni ca și noi.

Obiecția aceasta nu e valabilă însă, pentru că neputința lui Avraam de a-l ajuta pe bogat privea numai viața de dincolo, de după părăsirea pământului, de după încheierea socotelilor. Bogatul știa încă de pe pământ că se putea adresa prin rugăciune către Avraam, dar n-a făcut-o la timp, cât era pe pământ. A făcut-o când era prea târziu, după ce

schimbase tărâmurile. Acum era dincolo, după judecată. Că este întocmai așa, se va vedea chiar din convorbirea pe care a avut-o în continuare cu Avraam, când acesta i-a vorbit de prăpastie.

S-ar mai putea spune: dacă această prăpastie e o realitate de netrecut, atunci sunt inutile și rugăciunile pentru morți, adresate atât lui Dumnezeu, cât și Sfinților. Nu. Sunt inutile rugăciunile morților pentru ei înșiși. Pentru aceste rugăciuni nu mai este punte, dar la rugăciunile celor vii pentru morți, nu se face în textul acesta referire. Știm din alte texte însă, că rugăciunile viilor pentru morți sunt rugăciuni într-o speranță și într-o încredere în puterea rugăciunii (I Tes. 5, 25; Evrei 13, 18). Se va zice: erau rugăciuni pentru cei vii, netrecuți încă dincolo. Dar rugăciunea Martei și a Mariei pentru Lazăr, fratele lor, era pentru unul trecut dincolo!

Bogatul știa însă din propria sa experiență, cu sine, că de Lege și de prooroci nu vor asculta. Își imagina însă că, pe unul întors din morți îl vor crede. Că aceasta îi putea constrânge prin descoperirile sale despre lumea de dincolo și despre plata păcatelor cu suferințele iadului. Dar Avraam replică încă o dată: Nu, degeaba s-ar duce. Dacă nu cred în Lege și în prooroci, chiar dacă ar învia cineva și le-ar spune ce au de făcut, tot n-ar crede.

Textul evanghelic nu ne spune că bogatul a ajuns în iad pentru că era bogat. A ajuns în iad pentru că era nemilostiv. Iisus nu-l plasează nici printre cei care își agonisiseră necinstit bogăția. Singura lui vină arătată e nemilostivirea. Nici săracul nu a ajuns în rai numai pentru că era sărac. Numele lui, Lazăr, cu semnificația de „Ajutorul meu este Domnul”, este proba că Iisus a vrut să sugereze că era bun la inimă, că nu judeca, nu se revolta, ca un fel de replică a lui Iov. Nu muncea pentru că era grav bolnav, nu pentru că n-ar fi vrut.

Amintim acestea pentru a nu crede cineva că a fi sărac duce numai prin aceasta la rai, și că a fi bogat înseamnă pierzanie sigură: Dacă ești sărac să fii și bun, și dacă ai ajuns bogat pe cale cinstită, să fii asemenea milostiv și bun.

Moartea e doar trecere

Moartea pe toți ne deconcertează. Pe toți ne neliniștește. Moartea naște drame, adânci până dincolo de cuvânt, în conștiința noastră, în sufletul și inima noastră, pentru că n-o dorim, n-o pricepem, pentru că e un sfârșit care nu se pare nefiresc. Nu putem accepta sfârșitul. De ce a mai început, dacă trebuie să sfârșească? Odată ce am venit în lume cu o conștiință, cu un destin, cu o familie, cu simțuri, cu imense posibilități

de scrutare în adâncul gândului, ni se pare nefiresc ca într-o zi să se termine totul stupid, să fim îngropați în pământ, și pentru totdeauna.

Nu ne pricepem moartea, și chiar dacă am zice că o pricepem, sau mai degrabă că ne împăcăm cu ea, de fapt nu ne convine. Nu ne dorim nici un sfârșit. Că uneori, bătrâni, neputincioși și bolnavi, cu puterile de muncă scăzute sau pierdute de tot, cu mintea redusă la o încetinire vecină cu încetarea funcționării ei, ne dorim moartea, și adesea ne-o dorim cei cărora le ajungem povară, e altceva. Boala și bătrânețea sunt începutul morții. Fac parte din ea. Dorința de moarte, în asemenea situații, e dorința de evadare din nonsens, nu din viață, nu din existență.

Cel dintâi lucru pe care ni l-a spus Mântuitorul a fost acela că moartea nu e moarte. Primul lucru și cel mai important. Moartea e doar trecere. Nu e dispariție definitivă. Mântuitorul a combătut acest dintâi cuvânt: „definitiv”. Le-a combătut și pe celelalte două: „totdeauna” și „niciodată”. Cine ar putea să nu fie de acord că acest răspuns e „marele răspuns”, adică cel mai mare răspuns pe care l-a putut auzi vreodată omul, la cea mai mare întrebare a lui? Fără acest răspuns am rămâne într-o disperare nonsensului. De la Iisus am aflat că există sens în continuare, și după moarte.

Aceasta e noutatea pe care vrea să ne-o trimită, în primul rând, prin Parabola bogatului nemilostiv și a săracului Lazăr. Viața continuă dincolo. Chiar dacă trupul se desface în cele din care a fost alcătuit, viața sufletului continuă. Gândirea, simțirea, conștiința noastră continuă să existe. Aceasta cu adevărat ne reconfortează. Existăm în continuare. Ne vom vedea. Ne vom întâlni cu cei dragi ai noștri.

Trecând dincolo, se mai întâmplă ceva. Se reasează definitiv stările, în lumina dreptății și a adevărului. Se procedează la o reechilibrare. Ce a fost bun pe pământ, în aparență, dar rău în fapt, se va descoperi ca rău. Tot ceea ce a fost ascuns, se va descoperi. Cei buni, știuți sau neștiuți de nimeni, vor fi dați pe față și așezați în ceata dreptilor. Și invers se va întâmpla cu ceilalți. Acolo fiecare se așează pe locul pe care și l-a pregătit, și unde nu se mai poate greși în rânduirea locurilor, ca pe pământ, și unde nimeni nu mai poate înșela pe nimeni, cu nimic.

Prin milostenie dobândim viață veșnică

Pentru a ne scoate pe toți din frica aceasta (n.r. – de moarte), Mântuitorul ne oferă o soluție. Pune în context învățătura sa despre moarte cu milostenia. Milostenia este una din căile prin care putem dobândi viață fericită în viața de dincolo,

pentru că ea înseamnă iubire de oameni, compătimire, generozitate, bunătate, sentiment de frățietate, răspundere pentru alții, sacrificiu. Ea exprimă o mulțime de virtuți pe care le face lucrătoare.

Dar milostenia trebuie făcută cu grijă. Am să vă spun un lucru care ar putea să-i mire pe unii, după ce am pledat atâtea pentru milostenie. Nu e al meu însă. Vine din Didahia celor 12 apostoli: „Să asude milostenia în mâna ta, înainte de a-l alege pe acela căruia să i-o dai”. Adică milostenia trebuie dată celui care are nevoie reală de ea. Celui neputincios, celui bolnav, celui părăsit, celui uitat, celui care fără ea ar suferi, pentru că nu și poate agonisi singur cele de trebuință. Milostenia trebuie să împiedice, să reducă măcar o suferință. Prin milostenie nu trebuie să se încurajeze lenevia, viciul, indiferența, refuzul de a munci, comoditatea cerșetoriei. Milostenia atunci își atinge scopul, când nu e făcută la întâmplare. La întâmplare arunci un bănuț, dar aceea nu e milostenie. E un gest de compătimire.

Așadar, sentința și-o pregătește și și-o pronunță singur, fiecare. În al doilea rând, există iertarea, oferită prin Biserică, prin Taina Spovedaniei. S-ar putea obiecta: da, dar există și slăbiciunea omenească, lipsa de informație exactă și necredința, uneori din motive obiective, care îi împiedică pe unii să se orienteze creștinește, și nici nu știu și nici nu pot să ceară iertare. Căci necerută, nu se dă. Pentru aceștia să fie dreaptă o pedeapsă veșnică? ❖

IPS Antonie Plămădeală – Bogatul nemilostiv; fragmente

În data de 15 noiembrie biserica noastră sărbătorește hramul acestui mare sfânt al Bisericii, părintele Filocaliei românești, Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț. Rugăm fiecare familie să contribuie benevol pentru organizarea hramului, întrucât dorim să oferim pachete pentru oamenii nevoiași din parohia noastră. Și sunt mulți în ziua de azi. Din puținul dvs. pe care în multe rânduri l-ați oferit cu dragoste, dorim să aducem mângâiere cu ocazia acestei sărbători. Vă mulțumim pentru sprijinul acordat de fiecare dată bisericii noastre!

Parohia Șerban Vodă a deschis un nou site pe care îl puteți accesa la adresa: www.parohiaserbanvoda.ro

Continuă catehezele de la orele 18.30 ținute de Părintele Paroh Dinu Pompiliu în zilele de miercuri și vineri

Avem un nou Episcop-vicar în Arhiepiscopia Bucureștilor

Să ne trăiască întru mulți ani!

Joi 30 octombrie 2014, la Catedrala Patriarhală a avut loc hirotonirea întru Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor a Părintelui Arhimandrit Timotei Aioanei. Pentru noi este un moment de bucurie, deoarece Preasfinția Sa este un oaspete drag al Parohiei Șerban Vodă, participând la multe din slujbele noastre de hram sau alte sărbători. Ales Episcop-vicar în Ședința de lucru a Sinodului Bisericii Ortodoxe Române din data de 29 septembrie, la 29 octombrie 2014 a avut loc slujba de ipopsifiere, adică de chemare a sa la demnitatea de arhieru. (n.r.)

Sfânta Liturghie și hirotonia întru episcop au fost oficiate de către Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul României, împreună cu un sobor de ierarhi. În cadrul slujbei de hirotonie întru arhieru Arhimandritul Timotei Aioanei a răspuns întrebărilor Preafericirii Sale și ierarhilor prezenți printr-o mărturisire de credință. În continuarea slujbei, candidatul a fost hirotonit Episcop primind veșmintele specifice: sacosul, omoforul, engolpionul, crucea și mitra.

La finalul Sfintei Liturghii, Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul, Episcop Vicar Patriarhal, în calitate de secretar al Sfântului Sinod, a citit Actul Patriarhal prin care noul ierarh a fost recunoscut ca Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, cu titlatura de Prahoveanul și a prezentat atribuțiile noului episcop-vicar: „Să lucreze în comuniune cu ceilalți ierarhi și să-și îndeplinească cu responsabilitate misiunea la care a fost chemat în calitate de Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, să arate iubire de neam și de Biserică, să aperse și să promoveze valorile credinței ortodoxe, să arate grijă părintească pentru parohii și mănăstiri, să sprijine cultura creștină și să ocrotească patrimoniul bisericesc, să manifeste dragoste părintească față de clerul și credincioșii creștini, tineri și vârstnici

făcându-se tuturor călăuză întru păstrarea neștirbită a dreptei credințe și a rânduielilor Bisericii noastre străbune”.

În continuare, Patriarhul României i-a dăruit noului Episcop-vicar mantia și toiagul, însemne ale slujirii arhieresti, iar Preasfințitul Părinte Timotei a binecuvântat credincioșii în noua sa demnitate.

„Ne bucurăm că Dumnezeu ne-a dăruit ca Episcop Vicar un om cu o dragoste mare față de Dumnezeu și de Biserică încă din copilărie, care a fost verificată prin multă dăruire de sine, jertfelnicie, osteneală la Arhiepiscopia Iașilor și mai ales în slujirea liturgică a Preasfințitului Timotei Prahoveanul ca arhidiacon, ca Exarh Cultural al mănăstirilor și apoi slujirea aici ca Mare Eclesiarh al Catedralei Patriarhale unde vedem o mulțime de înnoiri pe care le-a făcut căutând sponsori, căutând oameni darnici. De asemenea, a fost Exarh cultural al mănăstirilor împodobind cu multe scrieri patrimoniul spiritual al conștiinței monahale din această parte a țării. Deci, avem conștiința că lucrarea de aici va continua și ea s-a verificat în mod surprinzător în câteva luni de când Preasfințitul Episcop-vicar Timotei a fost Arhimandrit, Superior al Așezămintelor românești din Țara Sfântă de la Ierusalim, Ierihon și Iordan și reprezentantul Patriarhiei Române pe lângă Patriarhia Ierusalimului. Acolo a făcut înnoiri deosebite. Îi dorim mult ajutor de la Hristos Domnul, Arhierul și Păstorul suprem, de la sfinții Împărați Constantin și Elena, de la Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou, de la Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina, ocrotitori ai acestei Catedrale și de la toți sfinții față de care are o evlavie deosebită. Întru mulți și binecuvântați ani”, a spus Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul României.

„Această prezență a păstorilor în mijlocul credincioșilor este din ce în ce mai exigentă, ceea ce înseamnă o prezență aproape continuă

pentru a exprima punctul de vedere al Bisericii, dar și pentru a răspunde cu mesaje specifice în fiecare moment comemorativ sau aniversar din viața Bisericii. Pentru toate aceste activități este necesară mai ales în teren prezența Episcopului-vicar. Deci, este binevenită și binecuvântată orice formă de ajutor în această activitate, dar mai ales prezența Episcopului-vicar în Arhiepiscopia Bucureștilor. Activitatea Arhiepiscopiei este foarte bogată și jertfelnicia ei este mare. La ora actuală atât Radioul cât și televiziunea și Ziarul Lumina sunt susținute cu peste 50% prin contribuție de Arhiepiscopia Bucureștilor. De asemenea, cea mai mare contribuție lunară pentru viitoarea catedrală a Mântuirii Neamului vine din partea Arhiepiscopiei Bucureștilor. Toată această activitate trebuie coordonată și trebuie încurajată. De aceea, noi ne bucurăm că astăzi am primit un ajutor în plus”, a mai spus Preafericirea Sa.

Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul, episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, a mulțumit lui Dumnezeu pentru responsabilitatea primită.

„Chemarea la arhierie presupune începerea unei noi vieți care necesită, înainte de toate, o conștientizare mai mare a responsabilității uriașe pe care o voi avea înaintea lui Dumnezeu și în fața oamenilor întrucât cel care primește harul Sfântului Duh în această treaptă de slujire pentru săvârșirea tuturor lucrărilor sfinte va da seama înaintea lui Dumnezeu de felul cum îi va povățui pe credincioși pe calea mântuirii, cum îi va învăța și cum le va sfinți viața astfel încât să îi prezinte ca pe o ofrandă curată înaintea Tronului Ceresc. Mă voi strădui să urmez cuvintelor Sfântului Apostol Pavel care îl îndemna pe episcopul Timotei, spunând: Ține dreptarul cuvintelor sănătoase cu credința și cu iubirea ce este în Hristos. Silește-te să te arăți încercat înaintea lui Dumnezeu, lucrător cu fața curată, drept învățând cuvântul adevărului”, a spus Preasfinția Sa. ❖

Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina

numele de Anastasie. La vârsta de 14 ani a plecat la Constantinopol ca să lucreze și să se școlească. În 1866, la vârsta de 20 de ani, Sfântul Nectarie pleacă în insula Chios ca să predea ca învățător. Aici devine călugăr, cu numele de Lazăr, la 7 noiembrie 1876, în celebra mănăstire Nea Moni. Un an mai târziu a devenit diacon, apoi, prin generozitatea unui creștin bogat din insulă și cu ajutorul Patriarhului Sofronie al Alexandriei, a putut să-și completeze studiile la Atena și să obțină, în 1885, o diplomă a Facultății de Teologie din capitala Greciei.

Tot în acest an, 1885, Sfântul Nectarie pleacă la Alexandria (Egipt), unde a fost hirotonit preot la biserica Sfântul Nicolae din Cairo, iar în 1889, a fost hirotonit episcop de Pentapole de către Patriarhul Sofronie, care l-a numit și predicator, secretar patriarhal și reprezentant al său la Cairo. După un an este însă alungat din Egipt în urma calomniilor unor clerici invidioși. Se întoarce la Atena, singur, nebăgat în seamă, disprețuit, în mari lipsuri materiale. A rămas câțiva ani

predicator (1891-1894), iar apoi a fost numit director al școlii teologice Rizarios, care forma viitori preoți, unde a stat 15 ani.

În 1904, la cererea mai multor călugărițe, a fondat mănăstirea „Sfânta Treime” din insula Eghina, devenită azi unul din marile locuri de pelerinaj din lumea ortodoxă. În decembrie 1908, la vârsta de 62 de ani, sfântul Nectarie și-a dat demisia din postul de director al școlii teologice și s-a retras în mănăstirea sa din Eghina, unde a rămas până la sfârșitul vieții.

Moare de cancer la 8 noiembrie 1920, după o suferință de un an și jumătate. Este înmormântat în mănăstirea sa de către ieromonahul iconar Sava, care mai târziu îi pictează prima icoană. În 1953 moaștele sale au fost mutate într-un mormânt mai frumos.

La 20 aprilie 1961, Patriarhia Ecumenică din Constantinopol a recunoscut cultul de care se bucura deja sfântul și l-a proclamat sfânt al Bisericii, cu pomenirea pe 9 noiembrie. ❖

Sursa - calendar-ortodox.ro

Sfântul Nectarie din Eghina (născut la 1 octombrie 1846 la Silivri, în Tracia, adormit în Domnul la 8 noiembrie 1920 la Atena) a fost episcop de Pentapole și ctitor al mănăstirii „Sfânta Treime” din insula Eghina.

S-a născut într-o familie săracă de pe malul mării Marmara. Părinții săi, Dimos și Marie Kephala, i-au dat

Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor cetelor cerești

Este sărbătoarea pe care Biserica o dedică tuturor cetelor îngeresci.

Ca sărbătoare a îngerilor, ziua de 8 noiembrie a fost prăznuită de Biserică începând cu secolul al V-lea. Ea se numește „Soborul Sfinților Arhangheli”, deoarece amintește de tradiția care atestă modul în care a pus capăt Sfântul Arhanghel Mihail revoltei îngerilor răi.

În momentul în care Satana a căzut împreună cu cei care l-au urmat în răzvrătirea

lui, Sfântul Arhanghel Mihail ar fi spus: „Să luăm aminte! Să stăm bine, să stăm cu frică înaintea Celui ce ne-a făcut pe noi și să nu cugetăm cele potrivnice lui Dumnezeu. Să luăm aminte ce au pățimit cei ce erau împreună cu noi zidiți și cum se împărțeau cu noi din dumnezeiasca lumină. Să luăm aminte cum, îndată, din lumină s-au prefăcut în întuneric pentru mândria lor și din înălțime au fost aruncați jos, în adânc. Să luăm aminte, cum a căzut din cer luceafărul cel ce răsărea

dimineața și s-a sfărâmat pe pământ”.

După ce a rostit aceste cuvinte, toate cetele îngeresci au început să cânte cântare de laudă. Deci această conglăsuire a sfinților îngeri s-a numit sobor îngeresc, adică luare aminte, o cugetare, o glăsuire, o unire; căci împreună și cu un glas slăvesc pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Sfânta Treime.

Sfântul Arhanghel Mihail este unul dintre cei care i-au vestit lui Lot pierirea Sodomei și Gomorei. I s-a arătat lui Iacov când fugea de mânia fratelui său Isav și a vrăjitorului Valaam, care voia să blesteme poporul Israel. Tot el este cel care a venit și l-a întărit pe Iosua, fiul lui Navi, înainte de începerea cuceririi Canaanului.

Cât despre Sfântul Arhanghel Gavriil, acesta este binevestitorul Nașterii Domnului și al celui mai important prooroc: Sfântul Ioan Botezătorul. El i-a tâlcuit proorocului Daniel viziunile. Tot Sfântul Arhanghel Gavriil a vestit nașterea Fecioarei Maria, a hrănit-o pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu în Sfânta Sfintelor, și este cel care a prăvălit piatra de la ușa mormântului Mântuitorului și a șezut deasupra ei.

În concluzie, Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil sunt îngerii cei mai cunoscuți nouă, apar foarte des în textele Sfintei Scripturi, iar împreună cu toate cetele îngeresci sunt apărătorii noștri, care se străduiesc să ne ajute întru mântuirea noastră. ❖

Sursa - basilica.ro

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	09 ³⁰ -11 ⁰⁰	Limba română - clasa a VIII-a	Prof. Tase Simona
Luni	14 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Limba română - clasa a XII-a	Prof. Stănescu Doina
Mărți	17 ³⁰ -19 ⁰⁰	Matematică - clasa a XII-a	Prof. Mocanu Galina
Miercuri	15 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Limba română - clasa a VIII-a	Prof. Popa Claudia
Joi	13 ³⁰ -15 ³⁰	Limba română / matem. - clasa a IV-a	Prof. Rutescu Georgeta
Joi	15 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Geografie - clasa a XII-a	Prof. Dobre Cristina
Joi	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Electronică - clasele V-XII	Ing. Petrică Stoenică
Vineri	15 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Matematică - clasa a VIII-a	Prof. Stuparu Germina
Vineri	16 ⁰⁰ -17 ⁰⁰	Limba engleză - clasele III-IV	Prof. Turcsany Manolescu Daniela
Sâmbătă	15 ³⁰ -17 ³⁰	Matematică - clasele VII-VIII	Ing. Tomescu Paul

Orarul Centrului Parohial pentru copii și tineret

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 2 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 22-a după Rusalii (Bogatul nemilostiv) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 5 noiembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Miercuri 5 noiembrie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu, Cateheză
Vineri 7 noiembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Vineri 7 noiembrie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist, Cateheză
Sâmbătă 8 noiembrie	07 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie, Pomenirea morților Soborul Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor puterilor cerești
Duminică 9 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 24-a după Rusalii (Invierea fiicei lui Iair) Utrenia, Sfânta Liturghie